

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8698/2025
25.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА и мал. ББ, оба из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ..., а чији је пуномоћник Немања Борисављевић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Милош Мандић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 23/25 од 23.01.2025. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 23/25 од 23.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П2 285/2024 од 07.11.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. АА плаћа месечно износ од 20.000,00 динара и на име свог доприноса за издржавање мал. ББ да плаћа месечно износ од 16.000,00 динара, почев од 26.12.2023. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то буду испуњени законски услови, сваког до 05.-ог у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законске заступнице, мајке ВВ, број рачуна ... bank Србија, тако што је заостале рате дужан да исплати одједном, док је преостали део тужбеног захтева тужиоца мал. АА, преко досуђеног а до траженог износа од 30.000,00 динара, за износ од још 10.000,00 динара и тужбени захтев тужиоца мал. ББ, преко досуђеног а до траженог износа од 25.000,00 динара, за износ од још 9.000,00 динара, тужбени захтев тужилаца одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да се овом пресудом мења одлука о издржавању садржана у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Лазаревцу П2 76/18 од 05.07.2018. године. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж2 23/25 од 23.01.2025. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу малолетних тужилаца и потврдио

пресуду Основног суда у Лазаревцу П2 285/24 од 07.11.2024. године, у ставовима другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 202. Породичног закона ("Службени гласник РС", бр. 18/2005...6/2015) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужиоци у ревизији указују да је изрека неразумљива и у супротности са доказима изведеним током првостепеног поступка, што је садржај битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Међутим, та битна повреда није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 2. тачка 2. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Лазаревцу П2 76/18 од 05.07.2018. године, којом је разведен брак мајке тужилаца и туженог, а тужиоци поверени мајци на самостално вршење родитељског права, обавезан је тужени да на име издржавања оба мал. тужиоца плаћа месечно по 10.000,00 динара почев од 05.07.2018. године, па убудуће. Малолетни АА је рођен ...2008. године, а малолетни ББ ...2014. године. У време када је донета пресуда о разводу брака, старији дечак је похађао други разред основне школе, а млађи је имао четири године. У међувремену су се прилике измениле пошто АА сада похађа први разред средње школе у ..., док ББ похађа трећи разред основне школе у ..., па оба детета имају уобичајене потребе као и сва деца њиховог узраста на име школских књига, прибора, радне униформе, козметике, лекова за имунитет, ужине, џепарца, коришћења телефона, исхране и гардеробе. Потребе мал. АА се могу задовољити износом од 38.000,00 динара месечно, док се потребе мал. ББ могу задовољити износом од 30.000,00 динара месечно. Мајка тужилаца је запослена у ПУ "ДД" и остварује месечну зараду од око 84.000,00 динара. За текуће одржавање стана у коме живи са децом плаћа око 16.000,00 динара, отплаћује стамбени кредит за стан у коме живи, тако што месечна рата износи 172 евра и на годишњем нивоу плаћа осигурање од 66,80 евра. Повремено се додатно ангажује тако што пружа услуге фризирања жена у кућним условима и тако може да заради око 2.000,00 динара, а такође продаје и гардеробу за један бутик за проценат од 10% од продате количине, од чега може да заради неколико хиљада динара месечно. Тужени је, у време доношења претходне одлуке о издржавању живео у Републици Србији, а сада живи и ради у Аустрији на привремено-повременим пословима у грађевини и месечно заради око 1.332 евра. На име трошкова закупа стана у коме живи плаћа 440 евра, трошкови струје, воде и гаса које плаћа око 250 евра месечно, као и осигурања возила за које плаћа 80 евра месечно. Тужени редовно доприноси издржавању деце по пресуди чија се измена тражи овом одлуком, тако што, преко тог износа, деци даје џепарац кад год га позову и затраже, а мајци деце је за куповину стана дао 2.000 евра, помогао у опремању стана, купио дечије собе, деци купио мобилне телефоне и компјутер. Годишње у Србију долази пет-шест пута, а лети

проведе и до три недеље у континуитету у Србији. Плаћао је прославе рођендана деци у ресторану, као и екскурзије у износу од 430 евра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужилаца, преко досуђеног износа од 20.000,00 динара за мал. АА и преко 16.000,00 динара за мал. ББ, одбили применом одредбе члана 160. став 1., у вези члана 164. Породичног закона ("Службени гласник РС", бр. 18/2005 ... 6/2015), налазећи да, имајући у виду утврђене месечне потребе мал. деце, тужени није дужан да доприноси њиховом издржавању вишим износима. При одлучивању, нижестепени судови су имали у виду да су имовинске прилике туженог боље од истих прилика законске заступнице тужилаца, међутим, и то да тужени редовно доприноси издржавању деце тако што, поред износа који је дужан да плаћа по одлуци суда, децу води на летовање и зимовање сваке године, повремено деца бораве код њега у Аустрији, даје им новац кад год му се обрате, купује ствари које су им потребне и плаћа екскурзије.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 160. став 1. породичног закона, прописано је да се висина издржавања одређује према потребама детета, као повериоца издржавања, и могућности дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависи од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.). Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.). Минимална сума издржавања представља суму коју, као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом (став 4.). Висина издржавања може се смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука, а на основу одредбе члана 164. Породичног закона.

У конкретном случају, од доношења претходне одлуке којом је утврђена обавеза туженог да доприноси издржавању тужилаца, прилике су се измениле јер су потребе деце више, превасходно због трошкова школовања, исхране, хигијене и становања, а измениле су се и могућности туженог који сада ради на привременим-повременим пословима у грађевини у Аустрији и остварује вишу зараду. На основу утврђеног чињеничног стања да месечне потребе мал. тужиоца АА износе 38.000,00 динара, а мал. тужиоца ББ 30.000,00 динара, правилан је закључак нижестепених судова да тужени није дужан да доприноси њиховом издржавању вишим износима од досуђених и то 20.000,00 месечно за мал. АА и 16.000,00 динара за мал. ББ, у смислу одредбе члана 160. став 1, 2. и 3. Породичног закона.

Наводима ревизије тужилаца понављају се наводи изнети у жалби, које је другостепени суд имао у виду и правилно ценио при одлучивању побијаном пресудом, па се ревизијом неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 207. Породичног закона.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**